

Dosarul nr. 2rac-237/22
(2-18198284-01-2rac-30092022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Puica)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul recurentului
Societatea cu Răspundere Limitată „Moversauto-Intertransport”, Alexandru
Malamudman,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Moversauto-Intertransport” împotriva PFA „Osiyciuc
Alexandr Nicolai”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată
„Valicortex” cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea penalității și
cheltuielilor de judecată,

la acțiunea reconvențională depusă de PFA „Osiyciuc Alexandr Nicolai”,
intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Valicortex” împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „Moversauto-Intertransport” cu privire la încasarea
datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Moversauto-
Intertransport” și a fost menținută hotărârea din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău,
sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 24 octombrie 2018, S.R.L. „Moversauto-Intertransport” a depus
cerere de chemare în judecată împotriva PFA „Osiyciuc Alexandr Nicolai” cu privire
la repararea prejudiciului material, încasarea penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, între S.R.L. „Moversauto-
Intertransport” în calitate de companie de expediție și PFA „Osiyciuc Alexandr
Nicolai” au fost încheiate contractul-comandă nr. E18 din 19 aprilie 2018, nr. E-19
din 19 aprilie 2018 și contractul-comandă nr. E-21 din 27 aprilie 2018 privind
prestarea serviciilor de transportare și expediere a mărfii pe ruta NL-DE-PL-UA-MD
(marfa-Cartofi în saci).

A menționat reclamantul că, potrivit pct. 3 din contractele-comandă nr. E-18 și
nr. E-19 din 19 aprilie 2018, a fost stabilită data încărcării mărfii pentru 25 aprilie
2018, ora 08:00 și respectiv prin pct. 3 al contractului-comandă nr. E-21 din 27 aprilie
2018, data încărcării mărfii a fost stabilită pentru 01 mai 2018, ora 08:00.

A indicat reclamantul că, la pct.11 al contractelor-comandă specificate supra, părțile au convenit termenul de livrare a mărfii, în termen de 5 zile după data vămuirii acestora.

A mai relatat reclamantul că, pârâțul PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” urma să își onoreze obligația de a livra marfa în termenul stabilit în contractele comandă nominalizate.

Totodată, reclamantul a indicat că, potrivit contractelor-comandă, nr. E-18 și nr. E-19, pârâțul PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” trebuia să livreze marfa până la data de 30 aprilie 2018, însă marfa a ajuns la 04 mai 2018, (cu 4 zile întârziere) și respectiv conform contractului-comandă nr. E-21, pârâțul urma să livreze marfa până la data de 06 mai 2018, marfa fiind livrată destinatarului la 07 mai 2018, (cu 1 zi întârziere).

A susținut reclamantul că, potrivit pct.14 din contractul-comandă nr. E-18 din 19 aprilie 2018, părțile au stabilit plata pentru acordarea serviciilor de transportare în sumă de 2100 euro, iar potrivit pct. 33 al contractului părțile au stabilit că, în caz de nerespectare a termenului de livrare a încărcăturii la depozitul destinatarului, transportatorul achită penalitatea în mărime de 100 euro x 4 zile = 400 euro.

A mai comunicat reclamantul că, potrivit pct. 14 al contractului-comandă nr. E-19 din 19 aprilie 2018, părțile au stabilit rata pentru acordarea serviciilor de transportare ce constituie suma în mărime de 2100 euro.

De asemenea, a relatat reclamantul că, potrivit pct.14 din contractul-comandă nr. E-21 din 27 aprilie 2018, în caz de nerespectare a termenului de livrare a încărcăturii la depozitul destinatarului, transportatorul achită o penalitate în mărime de 100 euro pentru fiecare zi de întârziere.

Potrivit calculului efectuat (400 euro + 400 euro + 100 euro) penalitatea constituie 900 euro, în baza celor 3 contracte, echivalent în lei 17 596 lei și 80 de bani, potrivit cursului oficial al BNM din 11 octombrie 2018.

Totodată, ca rezultat al nerespectării termenului de livrare a încărcăturii de către pârâțul PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai”, o parte din marfă a fost deteriorată, fapt confirmat prin mențiunile făcute în pct. 24 a CMR nr. 0081919, CMR nr. 0081947, CMR nr. 0081918 și respectiv conform raportului de expertiză nr. 0407804 din 07 mai 2018 și nr. 0407979 din 18 mai 2018.

A menționat reclamantul că, potrivit raportului de expertiză nr. 0407804 din 07 mai 2018, efectuat de Camera de Comerț și Industrie s-a constatat că, din 44 000 kg de cartofi în stare proaspătă, doar 16 800 kg, adică 38,18 % din marfă, nu a fost stricată, pe când 27 000 kg, adică 61,81% a fost afectată de temperaturi înalte, s-a înverzit, încolțit, stricat, cu urme de putregai.

A indicat reclamantul că, potrivit raportului de expertiză nr. 0407979 din 18 mai 2018, efectuat de Camera de Comerț și Industrie, s-a constatat că, din 22 000 kg de cartofi în stare proaspătă, doar 7580 kg, adică 34,45% din marfă, nu a fost stricată, pe când 14 420 kg, adică 65,54 %, a fost afectată de temperaturi înalte, s-a înverzit, încolțit, cu urme de putregai, stricat.

A mai subliniat reclamantul că, potrivit calculelor efectuate de către destinatarul mărfii, cuantumul prejudiciului material constituie suma în mărime de 193 116 lei și 80 de bani.

A ținut reclamantul să precizeze că, potrivit pct. 28 al contractelor-comandă

indicate supra, transportatorul executant poartă răspundere deplină pentru pierderea, deteriorarea, defectarea încărcăturii până la transmiterea încărcăturii la depozitul beneficiarului.

În acest context, la data de 23 iulie 2018, pârâtul PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” a fost informat prin pretenția nr. 29/07/2018 din 23 iulie 2018, la adresa electronică: oomtrans@gmail.com, despre datoria și prejudiciul cauzat în urma nerespectării condițiilor contractuale, însă până la depunerea acțiunii pârâtul nu a achitat datoria.

A solicitat reclamantul S.R.L. „Moversauto-Intertransport” încasarea din contul pârâtului PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” în beneficiul său a sumei în mărime de 193 116 lei și 80 de bani, cu titlu de reparare a prejudiciului material, penalității în mărime de 900 euro și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 6321 lei și 41 de bani.

La data de 26 martie 2019, PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” a depus acțiune reconvențională împotriva S.R.L. „Moversauto-Intertransport” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Moversauto-Intertransport” împotriva PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai”, intervenient accesoriu S.R.L. „Valicortex” cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea penalității și cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

S-a admis acțiunea reconvențională depusă de PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai”, intervenient accesoriu S.R.L. „Valicortex” împotriva S.R.L. „Moversauto-Intertransport” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul S.R.L. „Moversauto-Intertransport” în beneficiul PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” suma în mărime de 6300 euro, cu titlu de datorie, suma în mărime de 821 euro și 23 de cenți, cu titlu de dobândă de întârziere și suma în mărime de 10 172 lei și 79 de bani, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 14 iunie 2021, S.R.L. „Moversauto-Intertransport” a declarat apel împotriva hotărârii din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea inițială să fie admisă integral, cu respingerea acțiunii reconvenționale, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Moversauto-Intertransport” și a fost menținută hotărârea din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Colegiul a constatat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Analizând argumentele invocate în cererea de apel, în raport cu probele anexate la dosar și prevederile legii, ce guvernează raportul litigios, instanța de apel a conchis că, cererea de apel urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

La caz, Colegiul a reiterat că, între părțile litigiului, s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic, în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte, raportul juridic obligațional materializându-se prin contractele comandă E-18, E-19 din 19 aprilie 2018 și E-21 din 27 aprilie 2018 și scrisorile CMR nr. 0081918, nr. 0081919 și nr. 0081947, părțile contractante asumându-și responsabilitatea clauzelor contractuale semnate, care au efect juridic pentru ambele părți.

Instanța de apel a constatat că, obligațiunile asumate prin contractele de comandă de către PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” au fost executate în mod corespunzător, marfa fiind transportată la locul destinației, și recepționată de S.R.L. „Valicortex”, ultima aplicând ștampila și semnând CMR corespunzător.

Respectiv, faptul executării obligației de livrare a mărfii de către PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” nu a fost negat nici de o parte, și prin urmare, în conformitate cu art.123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Totodată, Colegiul a reținut că, S.R.L. „Moversauto-Intertransport” a invocat executarea necorespunzătoare a obligațiilor de către PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai”, prin depășirea termenului de livrare a mărfii convenit inițial la încheierea actelor juridice și livrarea mărfii în stare necorespunzătoare.

La acest capitol, Colegiul a considerat necesar de a menționa că, în acord cu prevederile art.1411 alin. (1) Cod civil, însuși faptul transportării bunului la locul de destinație determină apariția obligației corelative a clientului de achitare a remunerației convenite.

Consecvent, Colegiul a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe, potrivit căreia, PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” este în drept de a pretinde plata convenită pentru serviciile de transport acordate, după cum urmează: conform contractului comandă nr. E-18 din 19 aprilie 2018, în sumă de 2100 euro; conform contractului comandă nr. E-19 din 19 aprilie 2018, în sumă de 2100 euro; conform contractului comandă nr. E-21 din 27 aprilie 2018, în sumă de 2100 euro, pretenția respectivă fiind admisă, cu încasarea din contul S.R.L. „Moversauto-Intertransport” în beneficiul PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” a sumei în mărime de 6300 euro, cu titlu de datorie.

Colegiul a mai notat că, pentru neachitarea datoriei în termenii prevăzuți de părțile în litigiu prin contractele comandă, PFA „Osiciuc Alexandr Nicolai” a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 821 euro și 23 de cenți, după cum urmează: conform contractului nr. E-18 din 19 aprilie 2018 – în sumă de 274 euro și 67 de cenți, calculată pentru perioada 15 mai 2018 – 19 martie 2018; conform contractului nr. E-19 din 19 aprilie 2018 – în sumă de 274 euro și 67 de cenți, calculată pentru perioada 15 mai 2018 – 19 martie 2018 și conform contractului nr. E-21 din 27 aprilie 2018 – în sumă de 271 euro și 99 de cenți, calculată pentru perioada 18 mai 2018 – 19 martie 2018.

În acest sens, Colegiul a precizat că, în acord cu norma juridică prevăzută la art. 619 alin. (1-2) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585, dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede

altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Prin prisma art. 619 Cod civil, Colegiul a considerat că, prima instanță just a conchis asupra temeiniciei cerinței PFA „Osiyciuc Alexandr Nicolai” privind încasarea dobânzii legale de întârziere, or, S.R.L. ”Moversauto-Intertransport” nu și-a executat obligațiunea corelativă, asumată în temeiul contractelor comandă și nu a achitat suma convenită de către părți pentru serviciile de transport a mărfii, prestate de PFA „Osiyciuc Alexandr Nicolai”, prin urmare, ultima fiind ținută să achite, pe lângă datoria de bază, și dobânda legală de întârziere, în sumă totală de 821 euro și 23 de cenți.

Cât privește pretențiile formulate de S.R.L. ”Moversauto-Intertransport” prin cererea de chemare în judecată inițială, instanța de apel a reținut că, ultima a pretins suma în mărime de 900 euro, echivalent în lei moldovenești în sumă de 17 596 lei și 80 de bani, cu titlu de penalitate pentru întârzierea livrării mărfii, menționând că, potrivit contractelor-comandă nr. E-18 și nr. E-19, marfa urma să fie livrată până pe data de 30 aprilie 2018, marfa însă a fost livrată cu 4 zile întârziere, la data de 04 mai 2018, iar conform contractului comandă nr. E-21, marfa urma să fie livrată până pe data de 06 mai 2018, însă aceasta a ajuns la destinatar la data de 07 mai 2018, cu 1 zi întârziere.

În acest sens, Colegiul a remarcat că, potrivit pct.11 din contractele-comandă de prestare a serviciilor de transport-expediție, părțile au convenit că termenul de livrare a mărfii constituie 5 zile după data vămuirii.

Potrivit pct. 33 din contractele-comandă menționate supra, pentru nerespectarea termenului de livrare a încărcăturii la depozitul Destinatarului, Expeditorul achită o penalitate în mărime de 100 euro pe zi de întârziere, iar potrivit pct. 24 din contracte, staționarea normativă la vămuire/încărcare este de 72 ore, la devămare/descărcare - 72 ore. În cazul staționării supranormă din vina expeditorului, acesta din urmă achită în baza fișei de staționare cu mențiunile expeditorului/destinatarului 50 dolari SUA pentru fiecare zi de staționare, zilele libere și de sărbătoare nu se achită, reținerile în procesul perfectării vamale nu este calificată drept staționare. Răspunderea pentru staționare o poartă expeditorul/ destinatarul mărfii.

Colegiul a mai notat că, pentru întârzierea executării obligațiilor asumate prin contractele enunțate supra, S.R.L.”Moversauto-Intertransport” a solicitat încasarea penalității în sumă de 900 euro, prin prisma art. 624 Cod civil, potrivit căruia, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă. Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate. Părțile pot conveni asupra unei clauze penale mai mari decât prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea nu se datorează vinovăției sale.

Cu referire la acest aspect, Colegiul a constatat că, la data de 25 aprilie 2018 camionul XXXXXX, condus de șoferul Serghei Gaibun și camionul XXXXXX, condus de șoferul Vitalii Bîka, au fost prezentate la încărcare, conform contractelor E-18, E-19, fapt confirmat prin CMR nr. 0081919 din 25 aprilie 2018 și CMR nr. 0081947 din 25 aprilie 2018.

Prin urmare, camioanele cu marfa ce urma a fi transportată, s-au aflat în drum în perioada zilelor de 29 aprilie 2018 - 03 mai 2018.

Corespunzător, instanța de apel a atestat că, camionul XXXXXX, condus de șoferul Roman Jolob a fost prezent la încărcare la 01 mai 2018, iar la 05 mai 2018 a ajuns la destinație în Moldova, aflându-se efectiv în drum în perioada zilelor 02 mai 2018 - 05 mai 2018.

Astfel, ținând cont de clauza contractuală prevăzută de părți la pct. 24 din contractele-comandă de prestare a serviciilor de transport-expediție, potrivit cărora, staționarea normativă la vămuire/încărcare este de 72 ore, la devămare/descărcare, la fel, 72 ore, și ținând cont că, marfa a ajuns în vamă în termeni prevăzuți prin contract, Colegiul a statuat că, S.R.L. "Moversauto-Intertransport" nu a probat neexecutarea obligațiilor de livrare în termen de către PFA „Osiyciuc Alexandr Nicolai”, pretenția cu privire la încasarea penalității urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

În partea ce ține de cerința S.R.L. "Moversauto-Intertransport" cu privire la repararea prejudiciului material cauzat, în mărime de 193 116 lei și 80 de bani, rezultat drept consecință a întârzierii livrării în termen și/sau necorespunzătoare a încărcăturii, prezentând în calitate de probă Raportul de expertiză întocmit de Camera de Comerț și Industrie cu nr. 0407804 din 07 mai 2018 și Raportul de expertiză nr. 0407979 din 18 mai 2018, Colegiul a notat că, în conformitate cu art.122 alin.(1-3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale.

Astfel, deoarece rapoartele de expertiză întocmite de Camera de Comerț și Industrie nr. 0407804 din 07 mai 2018 și nr. 0407979 din 18 mai 2018, au fost întocmite de D. Vîlcu, acesta nefiind inclus în registrul de stat al experților judiciari, Colegiul a considerat necesar de a reitera în acest sens poziția primei instanțe privind inadmisibilitatea acestora în calitate de probe în vederea admiterii pretențiilor formulate de S.R.L. "Moversauto-Intertransport".

Cât privește argumentele reclamantului/apelant S.R.L. "Moversauto-Intertransport" cu privire la mențiunile efectuate la pct. 24 din CMC nr. 0081919, CMR nr. 0081947, CMR nr. 0081919 - "marfa stricată", Colegiul a precizat că, în baza contractelor comandă E-18, E-19, E-21, tipul automobilului solicitat este "prelată standard" și nu un transport cu regim special de temperatură sau cu un regim de menținere a unei temperaturi, prelatele fiind izolate de extern prin pânza din care și constă prelata.

Corespunzător, instanța de apel a constatat că, în sarcina transportatorului nu a fost pusă efectuarea operațiunilor de încărcare sau descărcare a mărfii, respectiv, reieșind din condițiile art.17 pct. 3 lit. c) al Convenției CMR, acesta nu poartă răspundere pentru conținutul încărcăturii și/sau pentru deteriorările cauzate de operațiunile de încărcare sau descărcare, transportatorul ne fiind în drept să verifice marfa încărcată și descărcată la destinație.

Prin urmare, Colegiul a reiterat concluzia primei instanțe, potrivit căreia

revendicările formulate de S.R.L. „Moversauto-Intertransport” împotriva PFA „Osiyciuc Alexandr Nicolai” sunt neîntemeiate, instanța de fond întemeiat dispunând respingerea acestora.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul a reținut că, ambele părți au solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

Respectiv, având în vedere că, acțiunea reconvențională depusă de PFA „Osiyciuc Alexandr Nicolai” a fost admisă, Colegiul a remarcat că, acesta este în drept de a pretinde încasarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze, fiind încasată în acest sens din contul S.R.L. „Moversauto-Intertransport” cheltuielile de judecată în sumă totală de 10 172 lei și 79 de bani, și corespunzător, deoarece revendicările formulate în cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Moversauto-Intertransport” au fost respinse, ultima nu poate pretinde încasarea cheltuielilor de judecată prin prisma art. 94, 96 Cod de procedură civilă.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel depusă de S.R.L. „Moversauto-Intertransport” și de a menține hotărârea din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 16 septembrie 2022, reprezentantul recurentului S.R.L. „Moversauto-Intertransport”, Alexandru Malamudman, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral, cu respingerea acțiunii reconvenționale ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului depus, reprezentantul recurentului S.R.L. „Moversauto-Intertransport”, Alexandru Malamudman, a indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 30 septembrie 2022 (f.d. 117, vol. II), instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursul depus, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 28 octombrie 2022, reprezentantul intimatului PFA „Osiyciuc Alexandr Nicolai”, avocatul Gheorghe Macovei a solicitat de a considera recursul declarat de reprezentantul recurentului S.R.L. „Moversauto-Intertransport”, Alexandru Malamudman, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 09 iunie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 16 septembrie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul poștei electronice, a copiei deciziei integrale participanților la proces la 25 iulie 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 94, vol. II). Astfel, cererea de recurs declarată este depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de reprezentantul recurentului S.R.L. „Moversauto-Intertransport”, Alexandru Malamudman, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de recurs declarată de reprezentantul recurentului S.R.L. „Moversauto-Intertransport”, Alexandru Malamudman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibilă cererea de recurs declarată de reprezentantul recurentului S.R.L. „Moversauto-Intertransport”, Alexandru Malamudman.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de reprezentantul recurentului Societatea cu Răspundere Limitată „Moversauto-Intertransport”, Alexandru Malamudman, împotriva deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat